

Ei likferd over Senjafjella.

Det er ikke så liketil å ferdes over de øde vidstrakte Senjafjella, når ein haust- eller vinterdag overfalles av forrykende uvær eller tjukk skodde. I åras løp har derfor mangen en farandes mann og kvinne sett livet til deroppe på denne fjelvidda.

For 42 år sia forlot ei kone i Straumbotn på yttersida av Senja sin heim for å begje seg over fjellet til si føde- og barndoms bygd på innersia, en fjellengde då ca. 13-14 km.

Det blei ei ulykkelig Senja ferd også for denne kona.

Det rauk opp til et forferdelig uvær — en orkanaktig storm i med snøsludd og hagl, lyn og torden. Og Beret, så heitte kona; kom ikkje til sitt bestemmelsessted eller til ei anna bygd på innersia, så alle skjønnte hun hadde gjort ei siste reis.

Det var om hausten, de siste dager i november hun kom bort. Neste haust i september vart hun funnen igjen av noen fjellapper, og undertegnede var med og la henne i kiste, deroppe kor hun låg på Grasmyrskogfjellet. Det var et vakkert vær med sol og klår himmel. Vi drog oppover fjellvidda en 7 - 8 personer, deriblant den forulykkedes sønn og i spissen hesten som drog den tomme likkista.

Ved ankomsten til foten av fjellet kor hun omkom, forlot vi hesten og tok kista millom oss og begynte å klatre oppover fjellskråninga. Kommet opp på fjellet skimtet vi på lengere avstand noe som kvitna i solskinnet. Det var den forulykkedes beinrester.

Da vi hadde sankt opp levningene som låg sprett omkring på marka og lagt dem varlig i kista, sang vi de 3 første vers av den kjente salme; «Hvo vet hvor nær meg er min ende».

Det blei en møysommelig ferd nedover fjellet slepende kista millom oss mens en uhyggelig skranglende lyd av beinskjellettet i kiste hørtes.

Kommet ned i dalen skiltes vi frå kverandre. Noen av oss snudde heimover og noen fortsette nedover Lars Larsa-dalen følgende gamle Beret til Bergs kirkegård til hennes siste kvilestad.

Denne kvinne var min morfar Aane Nilsen Sørli's annen kone. Hun hadde med ham en sønn som og het Aane. Denne budde i Straumsbotn i Berg. Hos han holdt hun til på sine gamle dager. Hun var datter av en bonde i Grønli i Laksfjord, som het Tarald som skulle være uekte sønn av ei prestedatter og født i et av fiskeværa i Ytre Senja.

Johan O. Sørli.